

Forfatter: Falster, Christian

Titel: Udrag fra LÆRDOMS LYSTGAARD ELLER ADSKILLIGE DISCURSER FØRSTE PART

Citation: Falster, Christian: "Lærdoms Lystgaard eller Adskillige Discursor", i Falster, Christian: *Lærdoms Lystgaard eller Adskillige Discursor*, udg. af JØRGEN OLRIK , 1919-20, s. 264. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-falster01-shoot-idm140591133001776/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Lærdoms Lystgaard eller Adskillige Discursor

på det anførte sted følgende anekdote: Da en mand bebrejdede ham, at han havde vist frygt i en livsfarlig situation, som den talende selv havde taget med ro, svarede A., at de havde heller ikke samme årsag dertil, da den anden jo ikke kunde være synderlig bekymret for sit elendige gavtyveliv, medens han selv havde Aristippus' liv at være ængstelig for.

h) Minuc., Octav. XIII, 4. — Felix Marcus Minucius var en latinsk apologet c. 200 e. Chr., hvis hovedværk bar titlen Octavius. — Den berømte græske lyriker Simonides (556—468 f. Chr.) opholdt sig hos adskillige af sin samtids tyranner, bl. a. hos Hieron i Syrakus (478—467).

i) Publius Syrus, romersk mimedigter på Cæsars tid.

j) Den berømte franske filosof Descartes eller Cartesius (1596—1650).

k) Næmlig med legemet.

l) 1. Thess. V, 23. — Skriftstedet er i originalen anført paa græsk.

II. DISCURS.

a) I de ovenfor nævnte randnoter i Kristiania universitetsbiblioteks exemplar af Falsters *Amoenitates* oplyses, at der med denne anselige mand sigtes til den ogsaa som poet kendte justitsraad og præsident i Ribe Karsten Worm (f. 1676, d. 1750).

b) Blandt de nævnte randnoter findes på dette sted navnet: Hr. v. Ehrenfeldt, der vel altså må betegne den nævnte epikuræer. Der sigtes åbenbart til Steffen Nielsen til Endrupholm, Lunderup m. m., adlet under navn af Ehrenfeldt, død 1741.

c) I Falsters eget exemplar af bogen på universitetsbiblioteket i Kbh. er udfor navnet Diogenes tilføjet: hvem Plato kaldte den rasende Socratem, ligesom Diogenes selv kaldte Socratem den

Rasende. *Ælian*, Hist. Var. L. XIV, p. 341. — Om *Ælian* og hans *Varia Historia* se note p. s. 266. — Falsters egne randnoter er overalt paa Latin; de oversættes her ligesom selve teksten på Dansk (forsåvidt de ikke indskrænker sig til en eller anden litterær henvisning).

d) *Laërt.* L. VI § 32, p. nr. 337. — Diogenes Laërtius (o: fra Laërte i Kilikien) var en græsk filosof c. 250 e. Chr., hvis skrift om filosofiens historie er en af hovedkilderne til vor kundskab om den græske filosofi i Oldtiden. Falster citerer ham meget hyppigt.

e) *Gell.* IX, 5. — Citatet er i originalen både anført på Græsk og oversat på Latin.

f) *De Opif.* D. c. 4. — Lactantius var en berømt kirkefader i begyndelsen af 4. årh. e. Chr., hvis forfattervirksomhed især var anlagt paa at vinde de dannede hedninger for kirken. Det her citerede skrift handler om Guds værk (de officio Dei).

g) *Basil. Magn. de Leg. Gent. Libris* Cap. 79 p. m. 70 sq. — Basilus den store er den berømte græske kirkefader, død 379; det her anførte skrift handler om at læse i hedningenes bøger. — I Falsters eget exemplar af bogen er i slutningen af noten tilføjet en henvisning til *Ælian*. Hist. Var. L. IX cap. 10 og noten sstds. Se om *Ælian* note p. s. 266.

h) Citatet anføres i originalen på Græsk og oversættes på Latin.

i) *Laërt.* VIII, § 766. — Om Diogenes Laërtius se note d. — Zenon fra Kition var den stoiske skoles navnkundige stifter, der levede i Athen c. 300 f. Chr. — Herakleia var navn på flere græske byer i Oldtiden.

j) *Aristot.*, *Eudem.* III, 7. — Det anførte værk, *Ethica eudemica*, skyldes dog ej Aristoteles selv, men hans discipel Rhodieren Eudemos. — Chiron (Cheiron) er den lægekyndige Kentavr, der blev dødelig såret af Herakles med en af dennes giftige pile.

k) *Epictet.*, *Enchir.* cap. 21. — Epiktet er den kendte stoiske filosof fra den ældre kejsertid; hans her